

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya austriacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francja. — Niemcy. — Rosya. — Turcyja. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austriacka.

Sprawy krajowe.

(Dla Arcyksięcia Franciszka Karola.)

Lwów, 14. lipca. Jego Cesarzewiczowska Wysokość Arcyksiężę Franciszek Karol raczył nową budowlę w Baliczu podgórnym, obwodu stryjskiego, datkiem dwiestu złotych reńsk. najlaskawiej wesprzeć.

(Namiestnik Tyrolu mianowany. — Towarzystwo fabrykantów cukru. — Drobnomona. — Nowiny dworu.)

Wiedeń, 13. lipca. Jego c. k. apostolska Mość raczył najwyższym postanowieniem z 11. b. m. mianować najlaskawiej byłego namiestnika Nizszej Austrii, księcia Karola Lobkowitza namiestnikiem Tyrolu i Forarlbergu.

— Ministeryum stanu w porozumieniu z ministeryami sprawiedliwości, handlu i policji dozwoliło stanowczo praskiemu komitetowi Towarzystwa fabrykacji cukru burakowego w cesarstwie austriackim utworzyć towarzystwo wzajemnego zabezpieczenia austriackich fabrykantów cukru.

— Z końcem czerwca r. b. było podług wykazu urzędowego w obiegu drobnych pieniędzy papierowych za 9,733.883 zł.

— Jego Cesarzew. Mość Arcyksiężę Ludwik Józef zjechał 9. b. m. w odwiedziny do Jego Mości Cesarza Ferdynanda do Reichszladu.

(Posiedzenie izby deputowanych z 12. lipca.)

Początek posiedzenia o godzinie 12. minucie dwudziestej.

Na ławie ministeryalnej pp. hr. Rechberg, Schmerling, Plener, Lasser, hr. Degenfeld, baron Pratobewera, hr. Wickenburg i kontradmirał Willerstorf.

Jego Excel. minister finansów zawiadamia, że złożył wykaz dochodów i rozchodów państwa za rok 1860.

Udzielono kilka urlopów. Petycyje świeżo podane odesłano do wydziału petycji.

Wydziały dla spraw oświecenia i wyznań ukonstytuowały się.

Minister hrabia Rechberg odpowiada na interpelację względem przedsięwziętych środków ku obronie handlu austriackiego na wodach amerykańskich. Rząd nie zapoznaje, że widoki handlu austriackiego w Ameryce są zagrożone i porozumiał się w tym względzie z najwyższą komendą marynarki.

Anglia i Francya starały się w drodze dyplomatycznej o zabezpieczenie na wodach amerykańskich pawilonów neutralnych według nowych przepisów morskich. Rząd przyłączył się do tych kroków. Poseł austriacki przy Stanach zjednoczonych otrzymał polecenie zastosować się podług tego w swem postępowaniu, a handel prawny, nie trudniący się przemysłowością wojenną nie ma się czego obawiać, a to tem mniej, że stosunki Austrii z Ameryką są przyjazne.

Minister hr. Wickenburg odpowiada na interpelację względem karyntskiej kolei żelaznej.

W roku 1854 dano koncesyę na budowę tej drogi od Marburga do Brixen gdzie się łączy z koleją tyrolską. Kapitał zredukowano z 60 milionów na 40 i poczyniono także inne ze strony rządu ułatwienia. Pomimo tego nie zdołało się zawiązać towarzystwo akcyjne i nie można było myśleć o budowie tej kolei. Zrobiono tymczasem użytek z koncesyi na kolej południową. Koncesyonarysowie zobowiązali się do r. 1864 a później do r. 1863 naprawić kolej marbursko-klagenfurtską, pociągnąć ją do Villach, a pod pewnymi warunkami nawet do Brixen. Minister nie podziela obawy interpelantów i sądzi, że przestrzeń marbursko-klagenfurcka będzie ukończona jeszcze przed terminem, chociaż są przeszkody powstrzymujące bieg robót, a pomiędzy innymi iż wypada kończyć inne potrzebniejsze koleje. Na uczynione w tym względzie zapytania, rada rządowa nie dała dostatecznej odpowiedzi, lecz otrzymała napomnienie, aby roboty rozpoczęte jak najspieszniej były prowadzone do końca.

Po tem napomnieniu najnowsze sprawozdanie z prowadzonych robót są dostateczne. Rząd troskliwie będzie się zajmował tym

przedmiotem. Wczoraj nadeszło doniesienie, że roboty wierzchnie i spodne postępują spiesznie. Towarzystwo przedsiębiorców ma jak najlepszą reputacyę i przyrzeka wszelką gorliwość.

Kolej sissicko-szteinbrukska miała być ukończona w tym roku, lecz skutkiem obecnego stanu rzeczy w Krocacji budowa jej dozna opóźnienia. Rząd nie zaniedba niczego aby ją przyspieszyć.

Zapowiedziano jeszcze dwie interpelacye. Pierwsza do ministra wojny względem zaprowadzenia płócien bawełnianych na koszt dla wojska. Uczyni to wielki uszczerbek krajowemu taktwu mianowicie w powiatach górskich morawsko-czeskich, gdzie i bez tego ludność bardzo uboga. Nadto interpelacya wykazuje zle strony i w samem użyciu wyrobów fabrycznych bawełnianych. Co skłoniło ministerstwo wydać rozporządzenie, o którym mowa? Czy ministerstwo zamierza obstawać przy tem rozporządzeniu, czy przy rozpisywaniu liwerunków nie będzie uwzględniać także mniejszych producentów, a przy liwerunku mundurów mniejszych przemysłowców?

Druga interpelacya do ministerstwa stanu i sprawiedliwości: Dziennik praw państwa ogłasza się obecnie tylko w jednym autentycznym urzędowym tekście w języku niemieckim. Gminy dostają tylko niektóre rozporządzenia w tłumaczeniu dokonaniem po urzędach, a wielu ustaw wcale nie dostają tłumaczenia. Sprzeciwia się to równouprawnieniu. Czy rząd nie zamierza zastosować się w tym względzie do rozporządzenia patentu cesarskiego z d. 4. marca 1849?

Następnie uznano nagłość wniosku komisji regulaminowej, i rozpoczęto nad nim dyskusyę.

Tasehek sprawozdawca odczytuje wnioski wydziału poczynione ze względu na odmiany w regulaminie rady państwa uchwalone w izbie panów.

Przyjęte w izbie panów zmiany w §§. 1. i 2. jako nie zmieniające w niczem istoty rzeczy przyjęto także. Pierwszy ustęp §. 5, aby wnioski w rzeczach finansowych z czem nie zgadzała się izba panów — pozostawiony w pierwotnej osnowie. Zmiana 4. ustępu tegoż §. przyjęta. W dyskusyi nad ostatnimi wierszami ustępu 4. §. 7. co do obecności ministrów na obradach wydziałów zabiera głos:

Minister Lasser. W izbie panów wniósł był, aby zmienić §. 7. Toż samo wnosi i tutaj. Chodzi o to, czy ministrom ma przysłużyć prawo brać udział w obradach wydziałów, czy tylko dawać objaśnienie wówczas, gdy ich wydział powoła. W widokach rządu zarówno jak reprezentacyi państwa jest, aby ministrowie działali spólnie z wydziałami. Dotychczasowe obrady w wydziałach potwierdzają to. Ministrowie mogą nabierać nowego poglądu a zarazem i dyskusya zyskuje. W państwach konstytucyjnych ministrowie obradują wraz z wydziałami. W kwestyi tej nie można zapatrywać się ze stanowiska osobistego, lecz należy brać rzecz przedmiotowo. Obawa o niezależne wynurzenie zdania ze strony niższych urzędników zasiadających w wydziale, w obec ministrów jest bezzasadną. Ostatnie rozprawy dały dowód, że niżsi urzędnicy niezależnie wypowiedzieli swe zdania.

Głosy ministrów nie potrzebują być wymienione w sprawozdaniu. Odwołanie się na §. 14. regulaminu rządowego jest niewłaściwe; równie jak i zarzut, że ministrowie konstytucyjni nie mają prawa brać udziału w obradach. Wnosi zatem albo przyjąć dosłownie zmianę uchwaloną w izbie panów, lub dodać słowa: weźmą udział w obradach, jednak nie będą mieli prawa głosować.

Brinz: Izba musi zachować niezależność w całym tego słowa znaczeniu. Gdyby wydział był zmuszony obradować zawsze w obecności ministrów, nie byłby nigdy samym sobą. Wydział potrzebuje usunąć się z izby do swego własnego kąca. Nie ubliża to w niczem prawom rządu, iż przy objaśnieniu ze strony ministrów będzie zawsze sposobność zawiązać wyczerpującą dyskusyę. Głosuje za wnioskiem wydziału.

Mühlfeld głosuje przeciw swemu dawniejszemu zdaniu, za wnioskiem wydziału. Ustawa zasadnicza nie nadaje ministrom praw znajdować się na wszystkich obradach wydziału. Nie każdy członek wydziału jest dosyć silnego charakteru, aby zachować niezależność zdania w obec wyższego urzędnika. Ustawa zasadnicza nie wspomina o obradach wydziałów. Niezależność zdania i głosu w wydziałach musi być w zupełności przestrzegana.

Minister stanu Schmerling: Ministrowie nie mają widoków przeciwnych widokom izby. Wraz z deputowanymi ozywieni są wspólnym uczuciem dla dobra ojczyzny. Ublizaloby to godności izby przypuszczać, że obecność ministra może wpłynąć na zdanie jej członków.

Prażak zgadza się z tem zdaniem, sądzi jednak, że w widokach samej korony, lepiej aby ministrowie nie byli obecni przy głosowaniach. Głosuje zatem za wnioskiem wydziału.

Ryger: Regulamin nie pisze się tylko dla dzisiejszego zgromadzenia lecz pozostaje prawem na późniejsze czasy i na wszelkie wypadki. Dlatego izba powinna zachować całą swą niezależność. Ustawa nie wspomina o obradach wydziałów. Są to obrady poufne i powinny być strzeżone od wszelkich wpływów. Głosuje za wnioskiem wydziału.

Kaizer żąda także aby zastrzedz jak najmocniej swobodę obrad. Gdyby zawsze pozostali ciż sami ministrowie i ci sami deputowani — to co innego. — Iz tak nie jest głosuje za wnioskiem wydziału.

Van der Strass zbija poprzednie twierdzenie Prażaka. Prażak objaśnia swe wyrażenie; i powołuje się na stenograficzne sprawozdania.

Wieser głosuje za wnioskiem wydziału ze względów konstytucyjnych. Ministrowie nie powinni czerpać swego zdania dopiero w obradach wydziałów, lecz powinni mieć swój własny wyrobiony i trwały sąd w każdej sprawie.

Rothkirch wnosi poprawkę: Jednak nie będą obecni przy dyskusji ostatecznej i przy głosowaniu.

Minister Lasser zbija mniemanie jakoby obecność ministrów przy obradach wydziałów sprzeciwiała się duchowi ustawy zasadniczej. Pod słowami „we wszystkich obradach“ należy rozumieć także obrady wydziałów.

Prezes poddaje pod głosowanie poprawki ministra Lassera i Rothkircha.

Minister Lasser usuwa swą poprawkę, iż jest całkiem zgodna z poprawką Rothkircha.

Taschek jako sprawozdawca wnosi: Wydział jest częścią legislatury, której obrady ostateczne i głosowanie nie powinny być w obecności stron.

Posiedzenie zawieszono na kwadrans.

Prażak jako sprawozdawca: Wydział wnosi poprawkę zbiorową sformułowaną jak następuje: Jednak nie będą obecni przy obradach ostatecznych i głosowaniu.

Rothkirch oświadcza, że poprawka ta zgadza się zupełnie z jego poprawką.

Wniosek przyjęty 77 głosami przeciw 49.

Również przyjęła izba wszystkie dalsze paragrafy wniosku wydziałowego, i na tem skończyło się drugie odczytanie jego. Trzeci odczyt zapowiedział prezydent na następne posiedzenie.

(Sejm węgierski. — Doniesienia z Węgier.)

Peszt, 11. lipca. Na wczorajszym posiedzeniu *izby niższej* zdawał prezydent *Ghyczy* sprawę z doręczenia adresu. Potem przyszedł pod obradę raport komisji względem budowy gmachu sejmowego. *Franciszek Kubinyi* żąda, ażeby odroczyć tę sprawę aż do nadejścia ces. rezolucyi. *Samuel Bouis* podziela to zdanie, raz, że nienależy nadużywać patriotycznej ofiary miasta Pesztu, które przyjęło na siebie kosztą prowizorycznego gmachu sejmowego, a powtóre, że po nadejściu rezolucyi może niebędzie już weale potrzeba gmachu sejmowego. *Benczur Mikolaj* przypuszcza, że skutkiem rezolucyi może się rozwiązać sejm terazniejszy, ale rząd niewypływa, by za dwa lub trzy miesiące nie mógł się zebrać inny sejm, któremu potem przyda się budynek.

Franciszek Deak: Widzę, że izba zgadza się na dalszą budowę gmachu sejmowego, gdyż tu nie jest miejsce dogodne. Zachodzą jednak obawy. Jedni obawiają się, że nim gmach sejmowy będzie ukończony, lub nimby można użytkować z niego, rozejdzie się sejm w taki sposób, że nieprędko będzie mógł użyć gmachu tego na cel przeznaczony. Gdybyśmy pokrywali kosztą z naszej kieszeni lub pieniędzmi kasy krajowej, powiedzielibym, że obawa ta jest mało znacząca; ale widzę, że te koszty mają być pokryte pożyczką obu miast bratnich. Nieprzemawiam w sprawie miasta Pesztu, chociaż jestem jego reprezentantem; mówię jako reprezentant kraju, i sadzę, że wypada nam się dobrze zastanowić, nim powźmiemy uchwałę w tym względzie. Jako reprezentant niemogę przypuszczać, by na adres miała nadejść nieponyślna odpowiedź królewska; jestto obowiązkiem moim spodziewać się tego, czego żądam, że adres ułożony w duchu prawa przyjęty będzie w tym samym duchu. Ale rzecz nie jest niepodobna, może się stać przeciwnie, gdyż doświadczyliśmy już, że zniesiono konstytucyę wbrew wyraźnemu znaczeniu ustaw. Nie utrzymujmy jednakże, że to nastąpi, lecz czekajmy na rezolucyę, w najgorszym razie nie odwleczę się ona nad kilka tygodni. Czyż nie byłoby stosowniej odesłać raport komisji do wydziału dziewięciu? Ten oddział i tak nie miał dotąd nie do czynienia; niech rozważy wszechstronnie sprawozdanie komisji, i nim nadejdzie rezolucya zda sprawę z tego. — Wniosek ten przyjęto; poczem odroczyła się izba ze względu na prace komisji do 15. b. m.

Peszt, 12. lipca. *Id. Tan.* donosił, że Jego Excelencya Tawernik Majlath podał się do dymisji „dla gwałtownych środków rządu w Węgrzech.“ Osobny dodatek dziennika *Sürgöny* zaprzecza tej wiadomości.

— *Osserv. Triestino* donosi, że Jego Mość Król grecki Otto, który jedzie do Gasteinu, wylądować nie w Tryeście lecz w Wenecyi, gdzie oczekiwany jest 14. b. m.

— Pan Stipelic, reprezentant Pogranicza na sejmie kroackim, upraszał pisemnie Jego Excelencyę Bana, by zechciał przeszkodzić

na przyszłość podobnym demonstracyom, jakimi prześladowała go po posiedzeniu z 8. b. m. ludność a nawet niektórzy członkowie sejmu (za wniosek, ażeby organizacyę Pogranicza pozostawić wyzszej decyzyi.) Ban oświadczył na posiedzeniu z 9. śród radosych okrzyków, że niemógł przeszkodzić na ulicy tym demonstracyom, gdyż wtedy był już w domu; spodziewa się jednak, że podobne wypadki ubliżające całemu sejmowi nie powtórzą się więcej.

Hiszpania.

(Porażka insurgentów w Loja. — Wiadomości bieżące.)

Madryt, 8. lipca. Urzędowa *Madrycka Gaceta* donosi:

„Demokratyczno-republikańska partya w Loja pierzchnęła w tej chwili, gdy królewskie wojska zajęły zaczepne stanowiska. Feldmarszałek Don Luis Serrano del Castillo wkroczył do miasta i rozkazał natychmiast oddziałowi swego wojska ścigać insurgentów, których ucieczce sprzyjał bardzo nierówny grunt i strome wzgórza tej okolicy. *Epoca* donosi, że z 2000 rokoszian w Loja jednym z najpierwszych był właśnie Perez, który pierzchnął. Według wiadomości telegraficznej, wprawdzie nie pewnej, schwytano już prawie wszystkich przewodzców rokoszian w Loja. Ministeryalna *Correspondencia* nadmienia: Socjaliści, demokraci czyli Juaniści w Andaluzyi usiłowali swoje intryki pokrywać maską protestantyzmu.

— *Epoca* potwierdza, że rząd Jej Mości Królowej nigdy o tem nie myślał, ani myśli, proponować, ażeby wojsko hiszpańskie posłano do Rzymu, i że tylko w tym jedynym przypadku od swego postanowienia odstąpić może, jeżeli kongres mocarstw zagranicznych uzna to za rzecz potrzebną obsadzić małą armią państwa papieskie.

Anglia.

(Obchód rocznicy urodzin Królowy. — Doniesienia z Kanady.)

Londyn, 10. lipca. Rocznicę urodzin Królowej obchodzono dziś paradą gwardyi w parku St. James, zwyczajnemi salwami z dział i biciem w dzwony. W wieczór będzie iluminacya.

— Według wiadomości z Quebecu z 29. czerwca przybył książę Alfred dnia poprzedniego do Montreal i był dnia 29. czerwca spodziewany w Quebecu. Wybory w Kanadzie wypadły pomyślnie dla rządu. Jenerałny poczmistrz jednak poniósł klęskę w swem własnem hrabstwie.

(Posiedzenie parlamentu z d. 8. lipca.)

Na posiedzeniu *izby niższej* z 8. b. m. toczyła się debata nad budową nowego hotelu spraw zagranicznych.

Lord *Elcho* wniósł następującą rezolucyę: „Niejest do życzenia, ażeby nowy hotel spraw zagranicznych zbudowany był podług złozonego obecnie w komitecie *izby planu* w stylu *Palladia*.“

Nad tą rezolucyą wytoczyła się dość długa i humorystyczna debata, w której brali udział pp. Couper, Layard, Tite, Osborne i lord Palmerston, a w końcu odrzuciła izba rezolucyę 188 głosami przeciw 95.

Potem przyszedł pod obradę bil względem utworzenia dwóch nowych miejsc w parlamencie w miejsce pozbawionych prawa wyboru miasteczek Sudbury i St. Albans.

Francya.

(Wiadomości bieżące.)

Paryż, 10. lipca. Wczorajsza rada ministeryalna w Fontainebleau trwała przeszło trzy godziny. — Pan Thouvenel jeszcze nie odjechał. Chce wprzód mieć następcę za pana Benedetti, którego posługi wysoce ceni w politycznej dyrekcji swego ministerjum. Pan Benedetti przyjął poselstwo w Turynie, i mianowanie jego ogłoszone będzie natychmiast, jak tylko kto inny dotychczasowe jego funkcyje obejmie. Słychać, że na ważne to stanowisko przeznaczony jest pan Bourée, francuski poseł w Atenach. — Hrabia Arese jeszcze nie odjechał. — Jenerał Fleury udaje się dnia 15. lipca do Turynu jako nadzwyczajny ambasador przy tamtejszym dworze. Misya jego jest tylko osobista, co dowodzi także ta okoliczność, że nie jest dyplomata, lecz tylko jenerał-adjutantem i najwyższym koniuszym Cesarza. Towarzyszy mu jego małżonka. — Pan Manneval, znany przedtem dyplomata, a potem wstąpił do zakonu OO. Jezuitów, przyjechał tu z Rzymu — Odjazd margrabi Lavalette został, jak słychać, znowu odłożony dla ważności przedsięwziętych przez Sultana reform. — Z poselstwa rosyjskiego odjechał radca stanu Ubril z depezbami do Petersburga. — Hrabia i hrabina Morny bawią obecnie w swej majątności Nades. Cesarz chce ich odwiedzić. Majętność ta leży przy gościńcu do Vichy. — Pan Lagueronière uda się za kilka dni w osobistych poleceniach Cesarza w podróż do Niemiec.

— Uwięziony niedawno w porcie marsylskim Włoch podejrzany o chęć zamachu na życie Cesarza Napoleona liczy lat 28 i nazywa się d' Aquino.

Włochy.

(Zjednoczenie długów państwa. — Wiadomości bieżące. — Nowe koleje żelazne. — Powrót hr. Stackelberga do Turynu. — Obsadzenie granic papieskich. — Doniesienia z Rzymu.)

Sardynia. Senat piemonecki przyjął na posiedzeniu z 8. b. m. projekt ustawy względem zjednoczenia długów państwa wszystkich krajów włoskich pod berłem Króla Wiktora Emanuela.

— Jenerał Cialdini oznajmił przed odjazdem do Neapolu swemu korpusowi armii, oddanemu tymczasowo pod komendę jenerała Villamariny, że wkrótce powróci, a tymczasem zaleca im ćwiczyć się pilnie w używaniu nowej broni.

— Minister marynarki pozawierał kontrakty względem budowy okrętów na 14 milion. fr.; między innymi zamówił także cztery fregaty pancerne pierwszego rzędu.

— Zaczęto uzbrajać trzy nowe forty pod Bononią; jeden leży nad rzeką Reno, drugi nad Lavina, a trzeci na wzgórzu, które panuje nad całą okolicą.

— Izba deputowanych w Turynie potwierdziła dnia 8. lipca wniosek do ustawy względem budowy kolei żelaznych z Rawenny do Bononii i do Ankony i postanowiła zreorganizować rzymskie towarzystwo kolei żelaznej.

— Wiadomo, że uwierzytelniony przy dworze Turyńskim był rosyjski poseł hr. Stakelberg dla śmierci swej żony nieobecny był w Turynie, w chwili gdy odwołano z tamąd posła rosyjskiego. Hr. wrócił do Turynu, aby załatwić niektóre w nieobecności jego nie pokończone sprawy osobiste.

— Dziennik Genewski utrzymuje, że środki przedsięwzięte, aby zabezpieczyć Garibaldegę od zamachów na jego życie, są właściwie obmyślane na to, aby przeszkodzić temu śmiałemu korsarzowi uczynić wyprawę na Rzym. Garibaldi miał powziąć zamiar przekonać się, co by powiedzieli Francuzi, gdyby na własną rękę przedsięwziął wyprawę na Rzym, i miał ją uskutecznić wspólnie z Masim. Kilku jednak własnych jego oficerów, przeciwnych temu projektowi, miało go zdradzić. Cała ta wiadomość jest nieprawdopodobna. Nikt by nie potrafił powstrzymać Garibaldegę, gdyby chciał opuścić Kaprere. Rząd piemoncki nie ma dosyć władzy, aby w ten sposób więzić Garibaldegę. Dekada Kaprery jest niezawodnie rzeczą umówioną pomiędzy rządem piemonckim a Garibaldim.

— *Pays* wspomina o uchwale rządu turyńskiego względem obsadzenia granicy papieskiej w taki sposób, ażeby powstańcy w prowincjach neapolitańskich nie mogli używać jej za podstawę swoich ruchów i sebronięcia. *Pays* sądzi, że przeprowadzenie tego zamiaru będzie bardzo trudne dla znacznej rozległości tej granicy i górzystości ziemi; ale zdaje się, że wzmocnieniem korpusu jenerała Brignele da się to uskutecznić; ten korpus stojąc w pobliżu Padu mógłby potem służyć za rezerwę przeciw armii austriackiej ustawionej nad granicą.

Państwo Kościelne. Dnia 1. lipca zaczął Ojciec święty znów udzielać audyencji zwyczajnych. Dnia 3. byli u niego na obiedzie Król i Królowa Neapolu, hrabia Trapani z swoją małżonką, hrabia i hrabina Trani, tudzież Królowa wdowa wraz z swemi dziećmi.

Według pisma dziennika *Monde*, przybył do Rzymu szczególniejszy poseł, to jest właściciel polski nazwiskiem Gołąb z Koszowy w pobliżu Krakowa. Gmina jego dowiedziała się od swego proboszcza o smutku Ojca świętego, co tak mocno wzięła do serca, że natychmiast postanowiła wyprawić deputowanego dla pocieszenia Piusa IX. do Rzymu.

Niemce.

(Wiadomości bieżące.)

Mnichów. 11. lipca. Jego Mość Król wyjechał dziś zrana do Scheveningen dla używania tamtejszych kąpiel morskich.

Frankfurt. 10. lipca. *Fr. Postztg.* zaprzecza dziś doniesienia swemu, jakoby Jego Mość Król pruski miał w Guntershausen konferencyę z księciem Elektorem heskim.

Karlsruhe. 6. lipca. Dziś przyjął synod jeneralny ustawę względem organizacyi kościelnej 19 głosami; czterech członków głosowało przeciw ustawie, trzech uchylilo się od głosowania.

Rosya.

(Rozruchy chłopskie ustają. — Ukaz względem zniesienia senatu.)

O poruszeniach chłopów w Rosyi ucichło już. Gazety donoszą natomiast, że niektóre pojedyncze gminy postanowiły obchodzić dzień emancypacyi z wielką uroczystością kościelną. W Charkowie miano odkryć, według doniesienia *Powsz. Gazety pruskiej* tajemne stowarzyszenie, które zajmowało się napisaniem konstytucyi dla Rosyi.

— Z Bożej łaski My Alexander H., Cesarz i samowładca wszech Rosyi, Król polski, Wielki książę Finlandzki etc. etc.

Ukazem Naszym z dnia 14. (26.) marca 1861 roku przywróciwszy radę stanu Królestwa Polskiego, która wstępuje w trybucyę, jakie dotąd służyły ogólnemu zebraniu Warszawskich departamentów rządzącego senatu, na przedstawienie namiestnika Naszego w Królestwie, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1. Ogólne zebranie Warszawskich departamentów rządzącego senatu, ustanowione ukazem najwyższym z dnia 6. (18.) września 1841 roku, zniesionem zostaje. Archiwa onego i biblioteka, tudzież biurowy inwentarz mają być wydane radzie stanu Królestwa.

Art. 2. Senatorowie, zasiadający obecnie w ogólnem zebraniu Warszawskich departamentów rządzącego senatu, są stałymi członkami rady stanu królestwa z zachowaniem godności swej senatora.

Art. 3. Urzędnicy spadli z etatu skutkiem takowego zwinięcia ogólnego zebrania senatu, wraz z kancelaryą onego, pobierać będą aż do czasu pomieszczenia ich na nowo w służbie, a najdłużej do

lat dwóch, wsparcie na zasadach objętych rozkazem Naszym, przez wypis z protokołu posiedzenia rady administracyjnej z dnia 3. (15.) maja 1860 roku władzom Królestwa oznajmionym.

Art. 4. Wykonanie niniejszego ukazu Naszego, który w dzienniku praw umieszczonym być ma, równie jak i wydanie dalszych w rozwiązaniu onego rozporządzeń, polecamy p. o. Namiestnika Naszego w Królestwie Polskiem.

Dan w Moskwie, dnia 24. maja (5. czerwea) 1861 r.

(podpisano) *Alexander.*

Przez Cesarza i Króla minister sekretarz stanu
J. Tymowski.

Tureya.

(Daud Basza w Bejrucie.)

(Z Bejrutu.) Depesza telegraficzna donosi, że Daud Basza przybył dnia 6. do Bejrutu. Miał nazajutrz odjechać do Deir-el-Kamar, gdzie komisya europejska urzędownie go instalować będzie. Zaraz potem wyda proklamacyę do mieszkańców gór i zwoła radę medželów.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Zagrabie. 13. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu sejmku odniosła zwycięstwo w sprawie unii partya ścisła narodowa. Ban podał wniosek wydziału centralnego pod głosowanie w takiej formie: „Czy izba przyjmuje ten wniosek w zasadzie?” — Hrabia *Jankovic* żądał dokładnego orzeczenia tej zasady. *Vrbanic* upatruje w tem życzenie niektórych członków, ażeby dziś jeszcze rozgłosił telegraf, że Kroaci rzucili się bezwarunkowo w objęcia Madziarów. To wywołało wielkie wzburzenie w izbie i ozwały się głosy, że to osobista obraza. Skutkiem tego wyszli z sali hrabia *Jankovic*, deputowani ze Sławonii, Syrmii, magnaci i w ogóle przeciwnicy wniosku wydziałowego. — Po sprawdzeniu obecności potrzebnych do uchwały dwóch trzecich części deputowanych przystąpiono do głosowania, i wniosek centralnego wydziału przyjęty został śród hucznych okrzyków 120 głosami przeciw 3.

Przed debatą przyjęty został powszechnie wniosek *Kwaternika*, że jeśli sejm przed stanowieniem załatwieniem sprawy unii z Węgrami został odroczony lub rozwiązany, będą wszelkie w tej sprawie powzięte uchwały uważane za nieważne. — *Brlic* podał przy końcu reprezentacyę deputowanych Pogranicza do Jego Ces. Mości, w której składają swoje życzenia i prośby, a którą powiezie do Wiednia deputacya z Banem na czele.

Bononia. 11. lipca. Wikaryusza kapitułnego tutejszej diecezyi napadł nieznajomy człowiek i zniewazył kijem.

Genua. 12. lipca. Kilku oficerów z korpusu Garibaldegę odjechało do Ameryki.

Wiadomości handlowe.

Bochnia. 5. lipca. Na tutejszych targach w czerwcu b.r. był następujący dowóz: 1600 meców pszenicy, 2150 m. żyta, 1700 m. jęczmienia i 1400 m. owsa. Wszystko zostało sprzedane po następujących cenach przeciętnych: meca pszenicy (91 \mathcal{E}) 5 zł. 38 c.; żyta (76 \mathcal{E}) 4 zł. 59 c.; jęczmienia (71 \mathcal{E}) 3 zł. 86 c.; owsa (51 \mathcal{E}) 2 zł. 38 c.

Żółkiew. 5. lipca. Na targach w obwodzie naszym w drugiej połowie zeszłego miesiąca sprzedawano w przecięciu meca pszenicy po 5 zł. 43 c.; żyta 3 zł. 71 c.; jęczmienia 2 zł. 79 c.; owsa 1 zł. 74 c.; hreczki 3 zł. 8 c.; kartofli 1 zł. 22 c. Cetnar siana kosztował 1 zł. 16 c.; wełny 105 zł. Sąg drzewa twardego 6 zł. 9 c., miękkiego 4 zł. 75 c. Za funt mięsa wołowego płacono 11 $\frac{2}{3}$ c. i za mas okowity 58 c. — Kukurudzy i nasienia konicza nie było w handlu.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 13. i 14. lipca 1861.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatra	Stan atmosfery
7 god. zrana	325.49	+ 15.4	87.9	południowy sł.	pochmurno
2 god. po poł.	325.14	+ 20.2	63.5	" "	" "
10 god. wiecz.	324.93	+ 16.9	79.1	" "	" "

Wieczór burza.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatra	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.09	+ 16.2	79.7	południowy sł.	pochmurno
2. god. po poł.	324.94	+ 21.9	56.4	" "	" "
10. god. wiecz.	325.21	+ 17.3	83.6	" "	" "

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 15. lipca.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Starzyński Aug., z Dąbrówki. — Morawski Konst., z Pohorec.

Hotel europejski: Gadomski Jozafat Klemens, z Kamionki wielkiej.

Hotel Langa: Wolski Lud, ces. ros. radca państwa, z Besarabii.
Hotel angielski: Lukanz Józef, c. k. radca finansów, z Tarnopola.
Hotel Krakowski: Ortyński Jan, z Kokuszki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 15. lipca.

PP. Zadorowicz Jan, do Kornicza. — Fligeli Aug., c. k. generał-major, do Wiednia. — Paugwin Konst., ces. ros. radca państwa, do Krakowa. — Zagórski Miecz., do Podluzia. — Szymanowski Fran., do Bobiatyna. — Rosnowski Fran. Ksawery, do Tartakowa.

THEATR.

Dziś opera niemiecka: „Der Liebestrank.“

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 15. lipca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 zlr. 80.65. Metaliki po 5% za 100 zł. 68.80; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akcye Banku narodowego sztuka 761 —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 174.30; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —. —. —.
Lipsk za 100 talarów —. —. Londyn za 10 funtów szterl. 138.60. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. —. Paryż za 100 fr. —. —.
Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.57, dukaty ces. pełnej wagi —. —. korony —. —, półkorony —. —. Srebro 137.50.

Kurs lwowski.

Dnia 15. lipca

Table with columns for currency types (Dukat holenderski, Dukat cesarski, etc.) and exchange rates in gold and silver.

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Table showing the purchase and sale rates for various types of promissory notes at the credit institution.

Kurs giełdy wiedeńskiej. Dnia 12. lipca

Large table containing exchange rates for various commodities (flour, oil, etc.) and financial instruments (bills, bonds, stocks) from Vienna.

Table containing exchange rates for various commodities (wheat, oil, etc.) and financial instruments (bills, bonds, stocks) from other markets like Budapest, Prague, and London.

KRONIKA.

(Sprawa przysięgi żołnierzy izraelskich w armii pruskiej.) Z początkiem roku bieżącego udawała się znaczna liczba rabinów do Króla pruskiego z prośbą, by raczył jako wódz najwyższy zmienić istniejącą od roku 1818 osobną przysięgę sztabową dla żołnierzy żydowskich.
(Nowory order indyjski.) Z końcem zeszłego miesiąca ustanowiła Królowa angielska rodzaj indyjskiego orderu podwiązki dla indyjskich monarchów i poddanych angielskich.

(Dochody państwa angielskiego.) Według wykazów z upłynionego kwartału powiększyły się dochody państwa angielskiego w porównaniu z odpowiednim kwartałem r. z. o 1,758,420 f. szt., a mianowicie cła o 87,223 f. szt., akcyza o 57,000, opłaty stemplowe o 117,758, rozmaite taxy o 3000, podatek dochodowy o 1,499,184, a z dóbr skarbowych o 1600 f. szt.